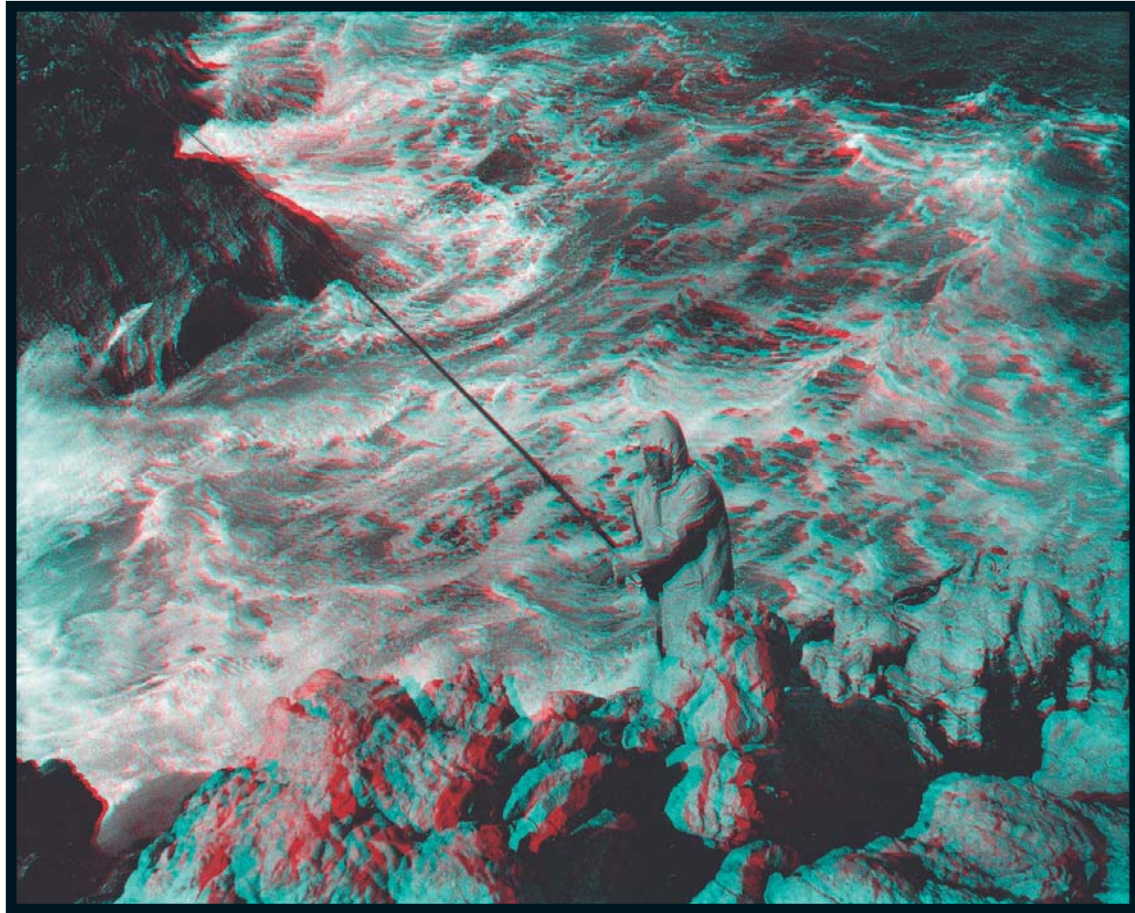

Good Mistral

SERGE ASSIER

Good Mistral

Fotografies de

SERGE ASSIER

INSTITUT D'ESTUDIS FOTOGRÀFICS DE CATALUNYA

Fa quasi deu anys vaig conèixer a un fotògraf, que amb la humilitat dels grans mestres, portava sota el braç una carpeta per que donés una ullada a la seva obra, i saber quines possibilitats havien d'exposar-la, en la nostre sala d'exposicions "Ramón Alabern", que tenim a l'Institut.

A l'any següent, "Chants de Lorraine" va ser una de les exposicions, que d'una manera acurada es va triar per vestir el 25è aniversari de la creació de la nostre Institució.

En Serge Assier, avui dia porta en el seu sarró, més de quinze temes desenvolupats, que van itinerant per la geografia europea, donant fe amb les seves imatges de les cultures i costums que diferencien i al mateix temps amalgamen els nostres contemporanis.

Però hi ha una exposició, la qual presentem en aquesta ocasió, que va més enllà i que és veritablement un repte.

Fotografiar el vent, aquest vent també nostre; el Mestral.

L'escenari, un petit poble a prop de Marsella; Good.

El vent i l'aigua tot jugant, dibuixen imatges puntillistes; i els habitants d'aquesta vila marinera amb la seva presència, són els protagonistes d'aquesta història tant particular.

Captar aquest joc dinàmic, és el motiu principal de l'exposició que en Serge ens ofereix, i això ho aconsegueix fen servir la "Òptica", com instrument central, per assolir el seu somni i presentar-lo en imatges. Imatges que mitjançant diverses tècniques, ens porten a un món quasi real, creant un particular "divertiment visual", sense eclipsar el segell humà que condueix l'obra d'en Serge Assier.

Barcelona gener de 2007

Miquel Galmes i Creus

President del Institut d'Estudis fotogràfics Catalunya

No ens en donem compte, però la majoria de tots nosaltres, sobretot la gent gran, no veiem en relleu, perquè tenim un ull gandul, que quan es posiciona amb el bo, aquest ja mira a una altra banda.

Amb només un ull, o amb dos però un de gandul, ens és impossible veure la profunditat, de manera que ens hem acostumat a veure-ho tot pla, la televisió, una pel·lícula, o fins i tot un llibre, una fotografia....

Ens perdem el millor que el nostre cervell ens ha donat: la visió binocular, o sigui la visió en relleu. És a dir, disposar d'una referència dels objectes que ens envolten i saber si estan a prop o lluny.

Que tristos són els Cyclops de la mitologia grega, o els peixos o les aus, i que trist és pensar que molts de nosaltres, que tenim també un ull gandul, ens perdem la riquesa de la visió estereoscòpica. La visió on tots els objectes tenen la seva justa dimensió, que ens dóna justament la separació dels nostres ulls, (uns 6,3 centímetres de distància interpupilar).

Els nostres ulls són com les òptiques dels aparells fotogràfics o de cinema, de la mateixa manera que la retina és l'equivalent a la pel·lícula o al captador digital.

El nostre cervell, és el que ens dóna la verdadera referència, doncs fa un ràpid càlcul com l'aparell de topografia en que, servint-se de la visió d'un mateix objecte des de dos punts diferents, treu un angle i en fa la distància.

Hem d'agrair a un fotògraf de l'experiència d'en Serge Assier, que ens ho posi tan bé, és a dir, que ens faciliti el camí de la profunditat, el camí del relleu amb dues de les tècniques més emprades avui dia: l'anàglif i la visió paral·lela.

Com hem dit, la visió d'una fotografia estereoscòpica està basada en la visió de dues imatges fetes com si les hagués fet cada un dels nostres ulls. Per reproduir l'efecte del relleu, cal mirar amb l'ull dret la fotografia feta amb una inclinació a la dreta, i amb l'ull esquerra, la feta amb una lleugera inclinació a l'esquerra.

Per això, l'autor de l'exposició, després de presentar-nos una fotografia monocular

o convencional, ens permet veure la mateixa fotografia en relleu, a través d'un visor que està situat just sota la fotografia.

D'altra banda, el catàleg compta amb un resum de l'obra de l'artista, amb la tècnica de l'anàglif, és a dir, amb unes ulleres color vermell i cian (recordar que el vermell va a l'esquerra) de la mateixa manera que antigament es feien les pel·lícules tridimensionals. Darrerament aquest sistema s'ha emprat amb pel·lícules infantils com Spy Kid o Sreck.

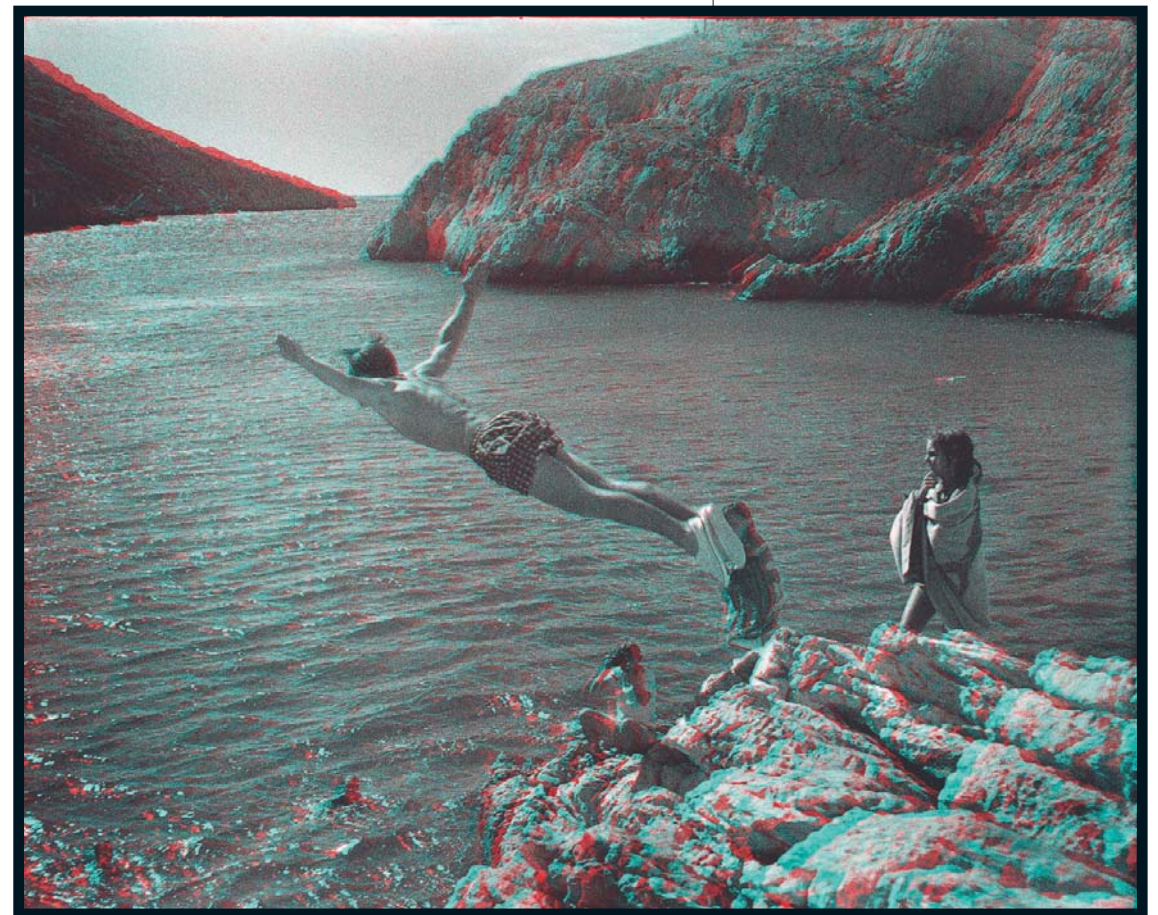
D'aquesta manera, Serge ens dóna la seva particular visió d'un món visual verament virtual, real, i ple del dinamisme estàtic del que en té el domini.

I això, de manera espontània, natural, sense embuts ni guarniments, amb aquesta frescor que tant ens agrada.

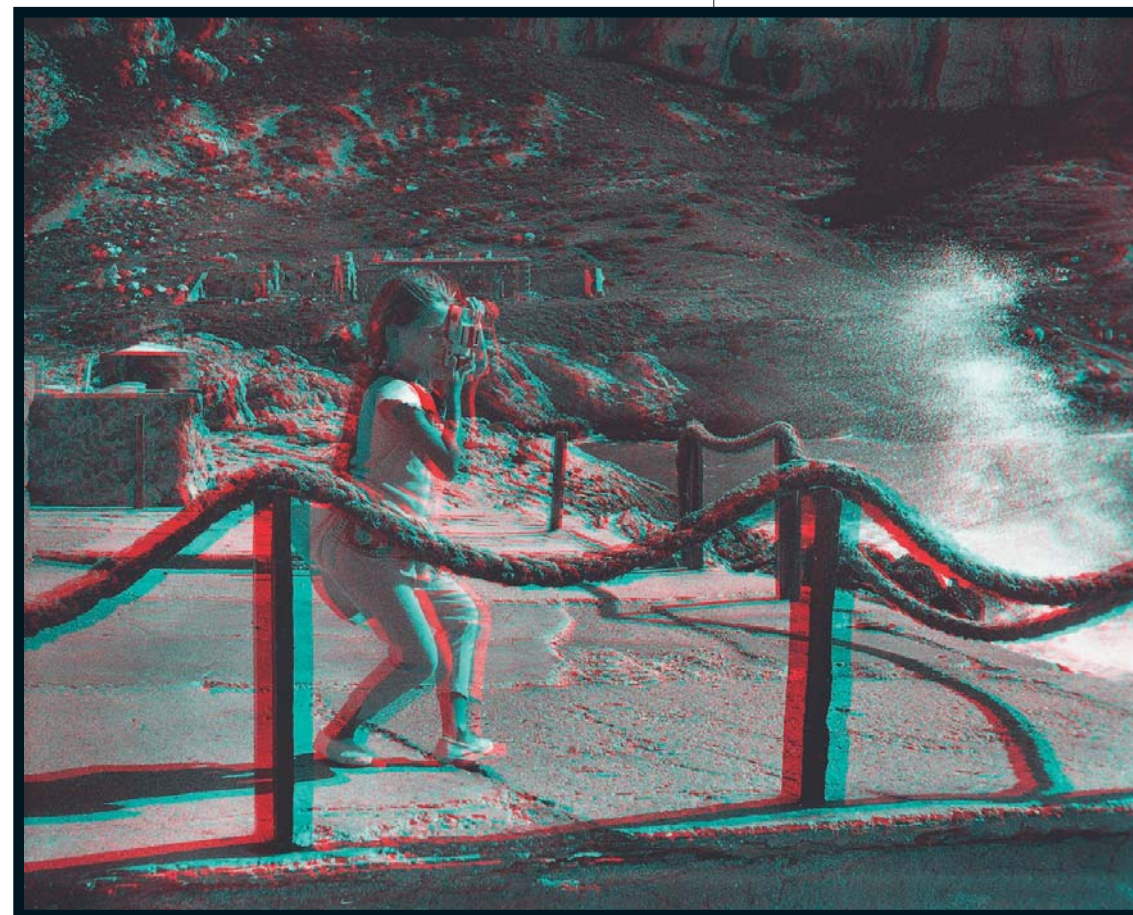
Preneu el vostre temps, el catàleg us despertarà curiositat i està clar, que el guardareu en un lloc de casa pel record que representa; després, gaudiu de l'exposició, primer amb un ull, com si fóssiu bornis, per finalment gaudir d'aquesta altra dimensió de l'art: la fotografia tridimensional.

Carles E. Moner

President d'Eurostereo Foundation
www.eurostereofoundation.org

16
Il fait le saut de l'ange
pour la vierge ravie
qui ne sait que penser
de cette annonce

17
La jeune photographe
danse avec les cordages
qui marquent la frontière
du royaume des algues

18

Les gonds de la jetée
grincant dans l'ouverture
du portail de Neptune
pour les cheveux furieux

24
la lessive tordue
clame son opéra
le ballon du gamin
tortille son trajet

25
Pour que la boule arrive
à l'endroit qu'il désire
il lui faut tenir compte
de toutes les poussées

31

Porter de quoi s'étendre
bien confortablement
sur l'exquise terrasse
repérée l'an passé

37

Tout au long du poteau
qui tremble d'énergies
de goulins résines
sur les moires du bois

38
Infatigablement
sur les quais les sentiers
détecteurs d'aventure
les enfants vont quêtant

39

Gravissant palissades
d'un véhicule à l'autre
sur la terre et sur l'eau
dans le feu des vacances

40

Le jeune capitaine
inspecte ses recrues
la pêche sera bonne
la relève assurée

41

Les sourires naviguent
d'un visage sur l'autre
dans la conversation
d'une rencontre heureuse

43

Extérieur intérieur
nettoyer la cabine
où vous téléphoner
touristes cet été

Nascut el 1 de juliol de l'any 1946 a Cavaillon (Vaucluse), França.
Fotògraf autodidacte, actualment viu i treballa a Marsella.

A l'edat de 14 anys comença la seva vida laboral com a pastor, als 16 entra d'aprenent de mecànic d'automòbils, als 21 condueix un taxi per les nits i durant el dia empren la seva passió per la fotografia que el portarà al món professional, i així als seus 28 anys treballa com a reporter per Gamma, Le Provençal, VSD i altres col·laboracions amb petits editors.
Avui dia treballa com a foto-periodista a la plantilla del diari La Provence, a Marsella.

Però, la seva passió per la fotografia, el portarà més enllà de lo estrictament laboral i retrobar-se amb les seves primeres vivències, amb la càmera a la mà i escodrinyar en profunditat la societat i els particulars essers que la composant.
Aquesta tasca el portarà a desenvolupar, a partir de l'any 1984 més de 15 històries amb un interval entre l'una i l'altre de aproximadament dos anys.
La seva primera exposició la va presentar l'any esmentat en els XV Rencontres Internacionals de la Photographie d' Arles, i no portava títol.
Li van seguir: "Huit sollicitations et un chant", "3140 m² sur le Vieux-Port", "Chants de Lorraine", "Le Corse buissonnière", "L'Estaque", "A l'ombre d'elles", "Théâtre de la vie", "La Tunisie, pays en cages", "Avec vue sur l'Olympe", "Good Mistral", "Les Coulisses de Venise", "L'Ararat pour mémoire", "Cannes, 20 ans de festival", "Cronaca di Roma".
Aquestes exposicions han estat exposades en més de 40 localitats, des de Roma a Thessalonica, des de Milà a Barcelona i lògicament a Arles i Perpinyà, sense oblidar que totes han estat exposades a la seva ciutat adoptiva, Marsella.

Una característica que identifica les seves exposicions, és que les imatges, van acompanyades de texts escrits per autors com; Fernando Arrabal, Jean Andreu, Bruno Brel, Marie-Christine Bretzner, Michel Butor, René Char, Bruna Donatelli, Georges Fréris, Jean Kéhayen, Jean-René Laplayne, Philippe Larue, Ivan Leval, Louis Mésple, Robert Pujade, Jean Roudaut, Edmonde Charles-Roux, Jean Charles Tacchella, i per ell mateix.

Li han editat "portafol·lis" dels seus treballs, les revistes "Chasseurs d'Images, n° 68, Photo Magazine, n° 64, Le Photographe n°s 1476 i 1580, Foto Pratica n° 288-289, La Fotografia Actual, n° 71, i Réponses Photo n° 150.

Actualment està treballant sobre el tema: La vida, del dia a dia, en una localitat Xinesa.

© Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya, AC
© Fotos: Serge Assier
Textes: Miquel Galmes i Carles Moner
Textes manuscrits: Michel Butor
Disseny: Pere Meca
Impremta: Gràfiques Pacífic, S.A.
Tiratge: 1.700 exemplars

INSTITUT D'ESTUDIS FOTOGRÀFICS DE CATALUNYA

**EUROSTEREO
FOUNDATION**